

VAKANTIE SLOVENIE 2014

HENNY, BEN, PAULIEN, JANNEKE EN PETER

16 JULI TOT EN MET 1 AUGUSTUS 2014

Zomervakantie 2014 Slovenië camping Sobeč in Lesce

Woensdag 16 juli

Op reis.

Eerst halen we Henny op en we vertrekken uiteindelijk na een kopje koffie om 8.30 uur vanuit Maarssen.

We hebben een voorspoedige maar lange reis. Door alle

wegwerkzaamheden in Duitsland arriveren wij pas om 21.00 uur in Puch bei Hallein in ons vertrouwde Pension Kirchenwirt. Gelukkig kunnen we nog dineren en genieten we na een lange reis van het heerlijke eten.

Donderdag 17 juli

Lekker geslapen en na een verfrissende douche weer op reis. Nu hoeven we nog maar ruim 200 kilometer te rijden. We hebben onderweg nog wat wegwerkzaamheden, maar arriveren mooi op tijd. Rond 13.00 uur rijden we de camping, Sobeč, op.

Willem, de gastheer van Vacansoleil, verwelkomt ons en legt e.e.a. uit. We hebben een mooie plek vlak bij het

riviertje Sava Dolinka, waar we af en toe kunnen genieten van raftboten, die langs komen.

Het is even zoeken hoe we met vijf mensen de tent gaan indelen, maar

als dat eenmaal geregeld is kunnen we beginnen aan onze vakantie in het mooie Slovenië.

's Avonds eten we in het restaurantje op de camping en maken Peter,

Ben, Henny en ik nog een wandeling over de camping.

De camping heeft een gemoedelijke, vriendelijke en fijne uitstraling.

Vrijdag 18 juli

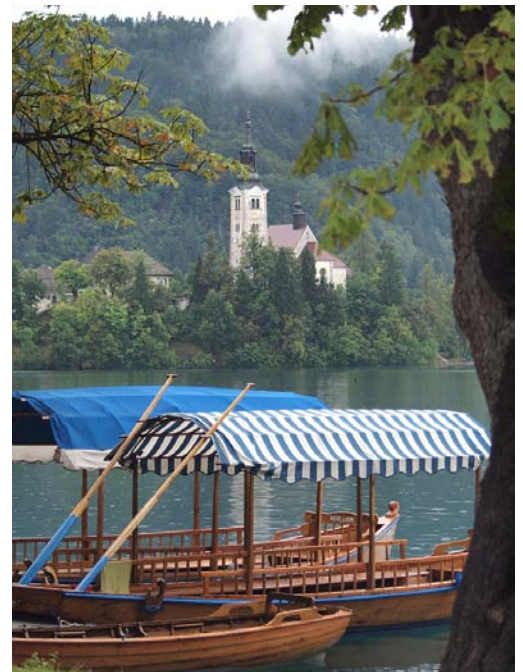
Mooi warm weer.

Met Peter naar Lesce gewandeld. Een steile start, maar wel mooi zo door de groene natuur.

Mooi kerkje. Kaarsje aangestoken voor iedereen. Ook een klein beetje voor Kilian, opdat hij maar ingeloot mag worden voor zijn studie Rechten. Het heeft geholpen :), want als we terugkomen van de wandeling, horen we dat Kilian gebeld heeft dat het gelukt is en hij is ingeloot!! Super. Henny en Ben gaan ook naar Lesce, maar zij gaan met de auto boodschappen doen.

Het is warm weer en we hebben een mooi koel plekje gevonden tegenover onze tent aan het riviertje. Je kunt er heerlijk rustig zitten en liggen, terwijl je luistert naar het geruis van het stromende water.

Daar kan geen meditatiemuziekje tegenop :)

's Avonds naar Bled. Helaas was het kasteel gesloten voor publiek i.v.m. een bruiloft. Wel hebben we de buitenkant kunnen bewonderen en het prachtige uitzicht vanaf deze plek over het meer.

Daarna doorgereiden naar het prachtige meer van Bled. Natuurlijk wordt alles vastgelegd op de gevoelige plaat en drinken we een drankje terwijl we genieten van het mooie uitzicht. Gezellig.

Zaterdag 19 juli

Gezwommen in het meertje op de camping met Henny en Bennie.

Fris water, even doorkomen, maar het water is schoon en helder.

Vandaag naar Ljubljana geweest. Mooi oud centrum, met een prachtige brug (eigenlijk drie bruggen) over het water, de Ljubljanica. Verder een leuk plein met vijf wegen die daar op uitkomen.

Wat gedronken op een terrasje, waarbij Bennie een lelijke schuiver maakte, doordat hij met stoel en al van het trapje lazerde. Gelukkig liep het goed af, alleen maar een wond op de

elleboog en wat stijfheid de volgende dagen. Een geluk, bij een ongeluk. Via een lift tegen de berg op naar het kasteel. Dit was helaas een aanfluiting. Renovatie totaal niet in middeleeuwse stijl en te commercieel. Daarna terug naar Lesce gereden. Lekker buiten gegeten bij een restaurantje en genoten van wijn (de dames), bier (de heren) en een heerlijke maaltijd.

Voor het slapen gaan nog een Jägermeister gedronken en daarna lekker slapen.

Zondag 20 juli

Weer gezwommen in het meertje met Henny.

's Middags met Peter en Henny naar het plaatsje Radovlisja gewandeld. Een tocht van twee en half uur. Op het plein heerlijk alcoholvrij biertje gedronken. De tocht was leuk, maar pittig. Soms flink klimmen en dalen. Prachtige omgeving en stadje, met een oude kern. We komen er vast nog een keer terug met Ben en Janneke.

Ben en Janneke hebben intussen geanimeerd gesproken met Julian, een man uit Curaçao, die jaren gewerkt heeft op de camping en veel verteld heeft over de mooie bezienswaardigheden en dorpjes in de omgeving.

Ben heeft daarna lekker gekookt. Paella en salade. Smaakte prima.

's Avonds nog even gemediteerd aan het riviertje en een stukje over de camping gelopen met Peter. Janneke en Henny hebben foto's gekeken van voorafgaande vakanties en Ben heeft zich even teruggetrokken in 'onze riante slaapkamer'.

Maandag 21 juli

Vandaag opgestaan met regen, maar gelukkig werd het droog en zijn we naar het plaatsje Kranj gereden.

Even rondgelopen daar en wat gedronken op een gezellig terrasje. Opvallend is wel dat bij Sloveense stadjes alleen de oude kern echt mooi is, maar dat het soms weinig sfeer

uitstraalt en het er heel erg rustig is.

Omdat het weer ging regenen, zijn we snel naar de auto terug-gelopen en naar het restau-rantje in Lesce van zaterdag gereden om daar weer lekker te eten. Dit keer zalm gegeten. Peter, Ben en Henny een bananensplit na, Janneke een huisgemaakte strüdel met slagroom en ik een Latte machiatto.

Dinsdag 22 juli

Bezoek waterval Dom Savica.
De reis er naar toe was al
verrassend. Wat een mooie

bergdorpjes. Mooie
kleine slingerwegen,
prachtige huizen met
fleurige bloembakken
en schitterende
doorkijkjes en
uitzichten. Een genot
voor het oog. Daarna
nog een mooie weg
door een natuurgebied,
waarbij we langs een
mooi meer reden. Bij

het startpunt even kaartjes kopen en toen een prachtige, maar intensieve wandeling naar boven. 420 treden omhoog door een schitterend gebied. Genieten! En als beloning dit keer een prachtige waterval.

We hadden geluk, want net toen we beneden aankwamen, begon het te spetteren en later zelfs te gieten.

Daarom wat gedronken onder het scherm bij het restaurantje onderaan bij de waterval en later teruggereden naar het mooie plaatsje Stara Fuzina, waar we 's ochtends langs

gekomen waren. Daar hebben we lekker gegeten, met als muziekbegeleiding echte Oostenrijkse muziek. Ben heeft eindelijk zijn geliefde gerecht lever gegeten, wij runderragout, met respectievelijk polenta (maïsgerecht), gekookte aardappels en dumplings (broodschijven) en Henny mixed grill met gebakken aardappeltjes. Dit keer geen nagerecht, maar koffie en .....

Het weer wordt er niet beter op. Het blijft regenen tot diep in de nacht, maar door de solide constructie van Peter en Ben blijft het goed droog in onze tent.

Woensdag 23 juli

Gelukkig staan we op met zon. Joepie. Het blijft ook de hele dag droog uiteindelijk met een klein buitje 'voor het stof' rond half zes 's middags. Ben, Janneke en ik gaan 's ochtends eerst boodschappen doen en 's middags gaan Peter en ik een flinke wandeling maken. De bedoeling is om wandeling nr. II te maken, maar de bewegwijzering laat zeer te wensen over, waardoor we een prachtige wandeling maken, maar wel uiteindelijk een heel andere route lopen. We moeten veel klimmen en dalen, komen in schitterende plaatsjes terecht, lopen ongeveer vier keer verkeerd of 'dood' en moeten dus weer terug of om. Het mag de pret niet drukken, want we komen ook op leuke plekken, zoals een Sloveens scoutingkampement, daar maken een gezellig praatje en worden we weer op de juiste koers gezet. We lopen en klimmen gestaag door en zijn net twee berggeiten (ahum).

Als toetje komen we vlak voor dat we bij de achteringang van de camping uitkomen een kudde loslopende koeien en een stier (!) tegen, die vrolijk met ons meelopen. Peter blijft daar zeer relaxed onder, maar ik ben niet zo'n held. Ik ben blij als ik het hekje van de camping in mag schuiven. Moe maar voldaan na deze wandeling van uiteindelijk drie uur gaan de pootjes omhoog en genieten we van resp. een rosétje en biertje.

De thuisblijvers hebben zich ook prima vermaakt. Janneke heeft lekker gelezen, Henny heeft lekker gezwommen en gelezen en Ben heeft met de auto de omgeving verkend.

Hij heeft zich later aan zijn hobby (volgens Henny, hi hi) koken gewijd. Hij heeft voor ons een heerlijke traditionele maaltijd gemaakt. We smikkelen van de bloemkool (met saus, niet verklappen hoor, maar het was eigenlijk van oorsprong een soepje) met gekookte aardappeltjes en kipfilet.

's Avonds site-seeing van de prachtige omgeving met de auto met Bennie als chauffeur en Peter als navigatortje.

Donderdag 24 juli

We beginnen de dag gelukkig met droog en zonnig weer. Dat komt mooi uit, want vanochtend gaan we, Peter, Ben, Henny en ik raften. Nadat we ons in wetsuits, zwemvesten gehezen hebben, de helmpjes opgezet en vastgelegd zijn door Janneke op de gevoelige plaat, krijgen we de nodige instructies van onze gids/stuurman en gaan we te water. We zitten met 10 man in de boot: de stuurman, een Duits gezin bestaande uit ouders en drie (opgroeïende) kinderen en wij. Het wordt een prachtige, speelse

tocht, waarbij we flink nat worden, door het natspetteren van de andere bootgangers (we varen met 6 boten) en het zwemmen in het koude water tussendoor.

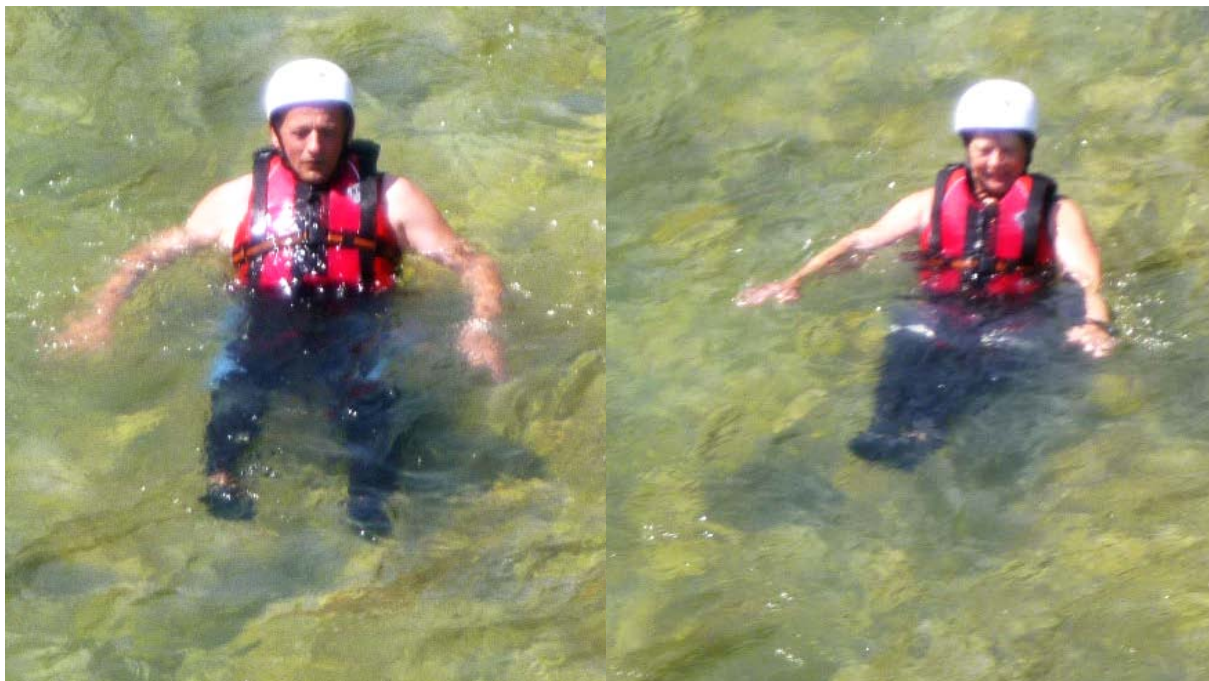

Ook worden er spelletjes gespeeld, b.v. een rondje op de rand van de boot lopen, terwijl de peddels als steunpunten dienen. Halverwege onze vaartocht stoppen we. We hebben de mogelijkheid om rugwaarts met de stroom mee te drijven. Dat is cool.

Peter, Henny en ik doen dat. Ben is zo verstandig om dit niet te doen, i.v.m. hart en heup.

HENNY waagt zich daarna, als enige van ons, aan een sprong van een zes meter hoge brug!

Daarna nog een stukje varen door het schitterende gebied en uiteindelijk stappen we van de boot voor een brug bij het plaatsje Grobodo. We worden na het omkleden weer keurig teruggebracht naar de camping en o wat hebben we weer een geluk gehad. We zijn op de camping en het begint te stortregenen. We zien de nieuwe groep rafters door de regen naar de boten lopen. Zielig voor hen, maar wat een geluk voor ons, want wij hebben het geweldig gehad en met regen lijkt het ons absoluut minder leuk en koud.

's Middags heerlijk even bijgekomen. Terwijl het regent op de tent, liggen wij lekker in ons

bedje te lezen of te slapen.

's Avonds weer een mooie autorit door de omgeving gemaakt met allen. Dit maal zijn we de kant opgegaan van Gronobo. We rijden door mooie dorpjes, op prachtige bergwegen en - weggetjes en zien een zeer gevarieerd landschap. Doordat het bewolkt is, wordt het echter al snel donker. Even goed blijft het genieten.

Vrijdag 25 juli

Henny, Peter en ik hebben deze dag rond het meer van Bled gelopen.

Een prachtige wandeling met enorm veel fotomomentjes. Vooral Peter was in zijn nopjes en kon er geen genoeg van krijgen. 'Wat een prachtig licht' en 'Kijk eens naar de lijnen', hoorden we Peter regelmatig uitroepen. De kerk op het eilandje en het kasteel zijn letterlijk van alle kanten gefotografeerd. Peter wurmde zich zelfs door de bush-bush en stond met zijn sandaaltjes in de blub om de ultieme foto te maken :).

Natuurlijk drinken we weer een heerlijk biertje bij het restaurantje aan het meer, maar nadat we naar de lucht gekeken hebben, vervolgen we onze tocht snel. Er dreigt regen.

De wandeling van 6 kilometer duurt uiteindelijk net lang genoeg om (bijna) droog de auto te bereiken. Wat een geluk.

Ben en Janneke zijn ondertussen naar Kranj geweest. Zij hebben gewinkeld en ook lekker samen wat gedronken. We worden allemaal verwend met cadeautjes. Peter krijgt nieuwe t- shirts, Henny nagellak en een kussentje en ik vitaminepilltjes.

Peter en ik lopen 's avonds over de westkant van de camping, we lopen ook nog om het zwemmeertje heen en komen daar Ben en Henny tegen die even naar de Tiroler muziekbond gingen luisteren. De band hield wel erg lange pauzes, dus waren ze ook maar wat gaan wandelen.

Zaterdag 26 juli

We beginnen de dag zonnig. Een mooie dag om naar de grotten van Postojnska Jama te gaan. Het is ongeveer 100 kilometer rijden. We arriveren rond half 1 en worden bijna belaagd door studenten die ons uiteindelijk een combinatiekaart aanpraten. We stinken er glansrijk in. We hebben een combinatiebezoek aan de grotten en een 'geweldige tentoonstelling van vlinders'. Het laatste is werkelijk een aanfluiting, waarbij we bijna letterlijk gedumpt worden in een zaal met opgeprikte vlinders en een film die over het ontstaan van het voorhistorisch diertje (soort aal met pootjes, zonder oogjes) ging.

Gelukkig is het bezoek aan de grotten een geweldige ervaring. Allereerst worden we verzameld en we hebben gekozen voor een Duitse gids. Zij blijkt uiteindelijk niet de juiste keuze. We steken meer op van de Engelse gids, die wij per ongeluk treffen. Zijn verhaal is helder en interessant en steekt af t.o.v. de Duitse dame. Zij heeft, vermoeden wij, andere kwaliteiten (welke weten we nog niet). Jaartallen en gebeurtenissen worden zuchtend verteld en regelmatig zegt zij: 'entschuldige'. Een vraag van haar waarop een gevat, maar logisch antwoord komt van een van de toeristen, wordt met gezucht ontvangen.

Desondanks is het een mooie ervaring, zulke mooie grotten en 'zalen' hebben we nog nergens gezien. Zeer indrukwekkend, dus zeker de moeite waard. Ook de rit met het treintje heen en terug naar het midden van de grot is de moeite waard. Waarbij je wel goed moest opletten, want onze hoofden scheren soms rakelings langs de uitstekende rotsen.

In de grotten hebben we natuurlijk de constante temperatuur van 9 graden. We zijn om 13.00 uur naar binnen gegaan met warm zonnig weer en verwachten dit eigenlijk ook weer te treffen bij het naar buiten gaan om 14.30 uur. Groot is onze verbazing als we eenmaal buiten ontvangen worden met regen en weer een totaal andere temperatuur. Zo gaat dat deze vakantie in Slovenië. Zon en regen wisselen elkaar constant en soms zeer onverwachts af.

We besluiten terug naar Lesce te rijden en daar in ons inmiddels vertrouwde restaurantje te gaan dineren. De maaltijd smaakt ons zoals altijd weer fantastisch en we sluiten af met bananensplit (Henny, Bennie en Peter), huisgemaakte cake met slagroom (Janneke) en een café latte (Paulien).

Zondag 27 juli

Vanmorgen vroeg (8.00 uur) opgestaan. Peter, Paulien en Henny hebben een afspraak om 10.00 uur om te gaan paragliden. We moeten ons om vijf voor tien melden bij de kiosk voor aan de camping. We worden netjes op tijd opgehaald door één van de "instructeurs". Ben en Janneke gaan ook mee en we rijden met z' n allen achter de instructeur aan naar de verzamelplaats op een parkeerplaats bij een soort VVV in Begunje. Hier wachtten nog twee instructeurs en een chauffeur in een vierwiel drive Puch jeep op ons. Boven op de jeep lagen de shutes. Peter, Paulien en Henny stapten samen met de chauffeur en instructeurs in de jeep. Ben en Janneke gingen met de citroen. In razende vaart gingen we omhoog naar de de berg. Halverwege stopten we en sprong een instructeur uit de auto. Vlak naast ons stopt Ben. Hij reed haast over de tenen van die man. Aan Ben werd uitgelegd hoe hij bij het landingsveldje kon komen en wij reden door omhoog. De weg werd steeds steiler en slechter en op laatst reden we nog op een zandpad waarbij de jeep in een speciale giering werd gezet, omdat hij anders niet omhoog kon komen. We gleden en glibberde over het smalle pad, vlak langs een diepe afgrond en kwamen zo op een heel steil weilandje. Hier stapte we uit en de instructeurs gingen kijken of er genoeg wind was. Helaas was dat niet zo er was een neergaande wind en hij besloot nog eens tien minuten te wachten. Helaas na zo'n 40 minuten werd er besloten af te haken. Het was te gevaarlijk. Ondertussen hadden we wel genoten van het schitterende uitzicht. We zaten op 1220 meter hoogte en onder ons lag schitterend het dorp waarboven je de witte wolken zag drijven. We hebben er mooie foto's van gemaakt. Ondertussen zaten Janneke en Ben nog steeds te wachten en we hadden onze telefoons niet bij ons. Paulien wist het nummer van Ben niet uit haar hoofd.

Toen weer op weg naar beneden. Dat heeft Henny gefilmd. Toen we op het landingsveld aankwamen zaten daar Ben en Janneke op twee stoeltjes naast elkaar. Ze zaten al zo'n 1,5 uur te wachten. Het was een leuk gezicht. Na afscheid genomen te hebben van de instructeurs zijn we met onze eigen auto naar de parkeerplaats gereden en hebben daar in het kleine restaurantje een kopje koffie en broodjes gegeten. Daarna zijn we weer naar de camping gereden waar Paulien en Henny in het koude meertje nog even zijn gaan zwemmen en een half uurtje in de inmiddels verschenen zon zijn gaan liggen. Ben is boodschappen gaan doen, waarbij bleek dat de winkels waar hij kwam steeds dicht waren of gingen. Peter heeft zijn jas opgehaald die hij had laten liggen maandag in het restaurantje waar we 's avonds gegeten hebben toen we weer terug kwamen van de waterval. Janneke heeft heerlijk een boekje gelezen. Na het eten (brood met een gebakken eitje 'door Ben verzorgd') zijn door Peter en Henny nog foto's op het kleine keien strand van Paulien met boeken van Jan en Sanne Terlouw en van Simone v.d. Vlugt gaan maken voor het schoolproject 'LEZEN IN DE VAKANTIE LEUK'. Na de koffie en een drankje en nog een tijdje gelezen te hebben zijn we om ca. 10.55 uur in de koffer gekropen.

Maandag 28 juli

Zachtjes tikt de regen op het tentzeil. Vandaag alweer begonnen met regenen. De hele nacht was het droog geweest. Gelukkig is het na een half uurtje weer droog. Zou het paragliden vandaag dan wel door kunnen gaan? We hopen het allemaal. Eerst maar ontbijten. Peter heeft al weer brood gehaald en Ben koffie gezet. Om ca. 9.30 uur zitten weer gezellig met z'n allen aan de ontbijttafel. Na dat we met z'n allen hebben afgewassen, ons gedouched en omgekleed zijn we om 11.30 uur weer op weg gegaan naar de parkeerplaats om te gaan paragliden. Ondertussen was het weer wat opgeknapt. De bewolking was wat dunner en zo nu en dan kwam de zon er zelfs door. De jeep kwam weer aanrijden en er kwamen steeds meer instructeurs op het parkeerterrein. Er kwam ook nog een Deens meisje bij die vandaag met ons mee zou gaan om te paragliden. Daar gingen we weer op weg naar boven langs de smalle bosweg omhoog. Wij waren het wel gewend maar het Deense meisje vond het heel eng. Op het veldje aangekomen werd er direct een shute uitgevouwen. Dat gebeurde schuin op de helling en heel erg nauwkeurig. Paulien ging als eerste met de 'leider' Anscho de lucht in. Eerst kwam er een uitgebreide uitleg over het lopen, daarna werden we in een harnas met grote zitzak gehesen en aangekoppeld aan de instructeur en de shute. Toen moest er op de derde yell heel hard de berg afgelopen worden tot zelfs in de lucht. En daarna begon de vlucht. Paulien liep geweldig en kwam al gillende van plezier de hoogte in. Daarna volgde Henny. Peter kwam als derde en het Deense meisje als vierde. Het uitzicht was geweldig en we voelden ons als een vogel in de lucht. Paulien en Henny hebben de vlucht gefilmd en Peter heeft prachtige foto's gemaakt. Op het landingsveldje stonden Ben en Janneke. Zij zagen ons van boven komen en hebben gefotografeerd en gefilmd. De landing is zo door hun van ons drieën vastgelegd. We zijn ongeveer 15 minuten in de lucht geweest en het was een geweldige ervaring. Ik vind dit zeker voor herhaling vatbaar. Ook het enthousiasme van onze begeleiders en hun plezier erin zal ons zeker bijblijven. Het weer was ons ook gunstig gezind, want tijdens de vlucht werd het steeds zonniger al hadden we Paulien bij het opstijgen nog in de mist zien verdwijnen. Paulien werd bij het naar beneden rondraaien misselijk en heeft daar nog een tijdje last van gehad. Maar dat mocht de pret niet drukken, ze was razend enthousiast. Nadat de shutes weer opgeruimd waren en de jeep was gearriveerd zijn de begeleiders vertrokken nadat we ze nogmaals hadden bedankt en de emailadressen hebben uitgewisseld om foto's en filmpjes toe te sturen ook naar het Deense meisje. Daarna zijn wij naar huis gereden. Ben met een beschadigde auto. Hij had de kunststofopzetsdorpel verloren, omdat hij plotseling achteruit moest rijden toen de jeep, bij het ons wegbrengen, plotseling achteruit kwam. Hij heeft hem maar laten liggen want ook de bevestigingsbouten waren afgebroken. Jammer, maar we zien thuis wel weer verder. Bij terugkomst op de camping is Paulien lekker bij het riviertje gaan zitten. Janneke heeft lekker een uurtje geslapen en Peter

heeft gelezen, foto's op de Ipad gezet en bewerkt en Henny en Ben zijn boodschappen gaan doen. We hebben lekker paella gehaald, ondertussen in de auto de lekkere broodjes die we gekocht hadden opgegeten. Ben heeft daarna voor de paella gezorgd en we hebben lekker gegeten. 's Avonds hebben we de film van het paragliden gekeken op de Ipad en het verslag bijgewerkt onder het genot van een borreltje. Om ca. twaalf uur zijn we naar bed gegaan.

Dinsdag 29 juli

Vanmorgen om 7.00 uur tikte de regen weer op het dak van de tent. Ik heb me maar even omgedraaid. Tegen 8.15 uur zag ik de zon door een kiertje van de tent schijnen. Toch nog maar eventjes blijven liggen en om 8.45 opgestaan. Toen was de zon weer verdwenen en de lucht was bewolkt, maar het was droog en de temperatuur was lekker.

Na het eten, wassen en aankleden besloten we om vandaag naar de kloof te gaan (gorje, kloof in het Sloveense) . In het plaatsje Podhom was de Vintgar Gorje (kloof). Na €4,00 te hebben betaald zijn we naar boven langs door de kloof gelopen. Over bruggetjes en langs de rotswand. Peter en Paulien hebben veel foto's gemaakt en Henny heeft hoofdzakelijk gefilmd. Toen we aankwamen was het droog maar tijdens het lopen begon het te regenen. Jassen aangetrokken en de plastic regenponcho's te voorschijn gehaald. Het was prachtig langs de snelstromende rivier en er werd veel gefilmd en gefotografeerd. Het begon echter steeds harder te regenen en de poncho's gingen aan. We hadden al ruim 1 uur gelopen en Ben kreeg last van z'n heup. Daarom besloten Ben en Janneke terug te keren en in het restaurantje wat te drinken. Wij liepen door en bereikten al snel het einde van de kloof. De regen kwam nog steeds met bakken naar beneden maar tijdens de terugtocht knapte het weer op en de poncho's konden uit. We waren niet de enigen. Het was soms wel even dringen op de smalle paadjes en bruggetjes. Bij de uitgang hebben we het brood uit de rugzak gehaald en wat gegeten en daarna zijn we naar het restaurantje gestapt waar Ben en Janneke al lekker aan de koffie en de soep zaten. We hebben daar ook nog wat koffie gedronken en zijn naar de camping Sobeč vertrokken. Tegen drie uur waren we weer terug. De zon scheen en Paulien en Henny hebben de stoelen uitgevouwen en zijn heerlijk in de zon gaan zitten. Het werd nog erg warm ook en we voelden de zon op onze huid prikken. Ieder had zijn eigen bezigheid. Sommigen waren aan het lezen en andere lagen heerlijk te slapen. Ben, Paulien en Henny zijn nog even het dorp in gegaan naar de Mercur om een usb stick te halen, zodat alle films van de fototoestellen konden worden overgezet. De sticks van 16 Gb waren maar €12 dus dat was goed te doen. 's Avonds zijn we weer gaan eten bij ons favoriete eettentje in Lesce. De drie dames aten zalm. Ben een soort Cordon bleu maar dan met lokale kaas en Peter een mixed grill. Met een Griekse salade en bananensplit en koffie toe waren we zeer in onze sas. Vooral omdat de prijs zo laag lag. Voor nog geen € 95 met z'n vijven eten en drinken is een koopje. De dames hadden ieder 2 glazen witte wijn op en de heren 2 halve liters lokale bier. Daar kun je in Holland nog niet met z'n tweeën van eten. Daarna thuis nog wat gelezen en tegen half twaalf het bed in.

Woensdag 30 juli

De afgelopen nacht heeft het weer flink geregend en ook 's morgens blijft het flink regenen. Ben heeft een schop gekocht en is als een echte watermanager aan het zorgen dat het niet te vochtig wordt in en voor onze tent. Hij vult wat gaten voor onze tent met grint. Het lijkt het Groeneweegje wel. Ook binnen in de tent is het te merken dat het veel regent: de kleding, kussens en handdoeken voelen allemaal wat vochtig aan. Maar .... gelukkig wordt het op een gegeven moment weer droog, met af en toe een spatje.

We bewonderen onze vaste gast, het zwarte eekhoortje, die vlak voor onze tent aan de rand van de rivier (de Sava Dolenka) in de hazelnotenstruiken zich te goed doet aan de nootjes. Het is grappig om te zien hoe hij ze lekker zit op te peuzelen. Henny en ik filmen zijn of haar activiteit en maken nog een paar foto's, want het diertje blijft rustig zitten en is duidelijk gewend geraakt aan de aanwezigheid van mensen.

We bellen Yehia ook nog even. Hij is vandaag 65 jaar geworden en moet daarom natuurlijk telefonisch toegezegd worden! We horen meteen het goede nieuws dat het huis van Moon en Yehia per 1 december verkocht is. Peter, Henny en ik besluiten rond half 2 te gaan wandelen naar Bled. Henny gaat uiteindelijk niet mee. Ze heeft haar middag even niet (en heeft 'ruzie' met haar af- of eigenlijk àanritsbroek). Ze gaat even rustig lezen en een muziekje luisteren. Janneke gaat lekker douchen en lezen en Ben gaat nog even naar de winkel in Lesce waar hij een paar dagen geleden twee t-shirts heeft gekocht, waarvan één helaas al snel een gaatje krijgt. Ben maakt voor de oorzaak hiervan een multiple choice vraag voor ons naar de oorzaak van het ontstaan van dit fenomeen. :) Hij 'scoort' er deze middag nog een paar, geen gaatjes, maar t-shirtjes natuurlijk.

Peter en ik starten onze wandeling bij de achteruitgang van de camping. De enige wandeling die we nog niet gemaakt hebben is die naar Bled en dus gaan we rechtsaf. Het druppelt nog een beetje, maar naarmate onze tocht vordert, wordt het droog en zelfs zonnig. Het moet niet gekker worden, de jassen gaan uit en we lopen door een prachtige afwisselende landschap. Stukken door bos, over karrensporen tussen prachtige velden door, langs mooie huizen, kortom we genieten volop en onze fototoestelletjes maken overuren, want al dat prachtigs moet vastgelegd worden op de gevoelige plaat, zodat we straks thuis nog even dat wonderschone en fijne gevoel van deze vakantie kunnen terughalen. We lopen allereerst door het klein plaatsje Koritno voor we in Bled uitkomen. In Bled kopen we bij een supermarkt een lekker koude cola, icetea, een bounty en snicker voor onderweg. We besluiten om niet door te lopen naar het centrum van Bled, maar plannen een volgens ons mooie rondwandeling door de natuur naar de camping. En dat komt uit. Weer genieten we volop, we komen langs zonnenbloemveldjes, korenvelden, boomgaardjes midden op ons pad en volkstuintjes. Bij één volkstuintje bij het maisveld treffen we twee stoeltjes met een tafeltje aan. Precies geschikt voor ons. We pauzeren daar even en genieten van onze net

gekochte drankjes. Wat een mooi plekje: Een prachtig uitzicht en wat een rust! We genieten!

Bij een ander volkstuintje komen we een oudere man tegen, die zijn druivenrank aan het snoeien is. We raken aan de praat en hij vertelt ons dat hij hier al 48 jaar woont en dat hij nog nooit zo' n slechte zomer als dit jaar heeft meegemaakt. 'Boffen' wij even. Maar ondertussen lopen we nog steeds droog en hebben we weer geluk, want aan het eind van onze bijna drie uur durende wandeling begint het te spetteren en jawel, eenmaal bij de tent, gaat het gewoon weer regenen.

Henny en Janneke zitten al lekker aan de Jagdstolz en ik schuif gewoon aan. Dit kruidendrankje smaakt nog beter dan de veel duurdere Jägermeister.

We hebben geen zin in boodschappen doen en gaan gewoon nog een keer uit eten. Dit keer gaan we naar het restaurantje midden in Lesce. We kunnen buiten onder het afdak zitten en hebben uitzicht op de bergen enerzijds en de kerktoren anderzijds. Het eten is anders dan ons vertrouwde restaurantje, maar ook weer heerlijk.

's Avonds komen de burens nog even, maken Henny en Ben nog een wandelingetje over de camping en om elf uur gaan we naar bed, want morgenochtend gaan we alles op- en inruimen, schoonmaken en vertrekken.

Donderdag 31 juli

Het wordt wat saai, maar ja het regent weer. De hele nacht zelfs. Dat staat niet fijn op als je weet dat je deze dag moet inpakken, maar ja het is niet anders. De constructie met partytent, parasol en zeil hebben we al bewust laten staan, zodat het daaronder tenminste droog blijft en we de andere spullen zo droog mogelijk in de auto's kunnen stoppen. Als laatste wordt de constructie afgebroken en deze natte 'zooi' verdwijnt in de dakkoffer van Peter. Zo... de boel is ingeruimd, de tent is schoon, dank zij Henny die als een witte tornado met haar sopdoekje door de tent is gevlogen (Willem kan tevreden zijn), de burens zijn gedag gezegd, dus we kunnen vertrekken. Om kwart over 9 rijden we voor het laatst camping Sobeč af. De terugreis kan beginnen. In het begin is het weer werkelijk deprimerend slecht. Regen, regen, regen, maar gelukkig wordt het in Duitsland eindelijk droog. Dat kijkt tijdens zo'n lange reis toch wat vrolijker naar buiten.

Na een voorspoedige reis arriveren we om 18.00 uur bij Pension Am Schlossberg in Reichenberg, een klein plaatsje onder Würzburg. We worden hartelijk ontvangen door de vriendelijke eigenaresse (mevr. Brand) van dit schattige pension, waarbij de inrichting duidelijk een vrouwelijke touch heeft. De kleuren, de details en combinaties zijn verrassend, mooi en grappig. Het is wel even 'slikken' om te horen dat men hier snakt naar een beetje regen, omdat het de hele zomer al zulk mooi, warm en droog weer is geweest. Ach ja, een mens kan niet alles hebben.

We hebben prachtige kamers met een mooie badkamer met douche en toilet en frissen ons lekker even op, voor we uit eten gaan in het aanbevolen restaurantje nog geen 2 minuten van het pension.

Het eten, het bier en de witte wijn smaken ons weer heerlijk. We genieten ook van het feit dat we zomaar weer lekker buiten kunnen eten. De bediening is prima, twee dames die van een grapje houden en door de wol geverfd adrem reageren. We sluiten af met de bekende toetjes en koffie en Janneke en ik nemen daar zelfs nog een eierlikeurtje bij.

Om de benen te strekken en het eten te laten zakken, lopen we nog even het dorpje door en belanden uiteindelijk als hangouderen op een pleintje met bankjes, waar we ons vermaken met foto's van elkaar maken, die we later met de wifi versturen (yeh, we hebben eindelijk een normaal goedwerkende wifi!!) naar elkaar en het thuisfront sturen.

En daarna lekker slapen!

Vrijdag 1 augustus

Na een goede nachtrust, waarbij het wel opviel dat het hier 's nachts een stuk warmer en zelfs wat benauwder is, dan in Slovenië, een heerlijke douche en een voortreffelijk ontbijt reizen we om 10.00 uur af, voor onze laatste reisetappe naar huis. Het is schitterend weer en we kunnen dan ook volop genieten van het prachtige glooiende landschap dat aan ons voorbijtrekt.

Helaas genieten we iets minder als we rond Köln in een kilometerslange file belanden. Tweeënhalf uur later hebben we wel 28 kilometer afgelegd. De langste file die we ooit op vakantie hebben meegemaakt. Pff, gelukkig kunnen we eindelijk weer doorrijden.

We besluiten om nog als afsluiting van onze gezellige vakantie nog een keer gezamenlijk te eten. Het wordt het AC restaurant in Zevenaar, waar we een eenvoudige maaltijd nemen (een uitsmijter voor de heren en kroket met patatjes voor de dames), die we buiten op het terras in het zonnetje op kunnen eten en tot slot nemen we nog een lekker kopje koffie/cappuccino. We nemen daarna afscheid van Peter en Janneke en vervolgen ieder ons weegs.

Een mooie afsluiting van een supergezellige en heerlijke vakantie in het prachtige (maar dit jaar wat vochtige) land Slovenië!